

Arij opgelucht naast dochter Marielle die hem hielp bij zijn onderzoek.

'Een verrijking van mijn leven'

ARIJ VOND NA 67 JAAR HET GRAF VAN ZIJN VADER

Arij Penning (69) uit Vlaardingen had geen enkele herinnering aan zijn vader. Hij wist alleen dat hij kapitein op een kustvaarder was en in de nacht van de Watersnoodramp in 1953 omkwam bij een schipbreuk. Totdat zijn dochter Marielle op onderzoek uitging. Arij kwam erachter dat zijn vader al 67 jaar in een onbekend graf op Terschelling ligt.

Arij Penning keek meestal vooruit, maar nooit achterom. Vroeg je hem naar zijn leven, dan vertelde hij over zijn kinderen en kleinkinderen. "Maar achter me was er niet zoveel. Geen vader, geen familiegeschiedenis. Nu is die er wel." Trots toont Arij een plakboek vol informatie en zwart-witfoto's van zijn vader Andries Penning, die niet ouder werd dan achtentwintig jaar. Andries voer als kapitein op de kustvaarder 'Westland'. Het schip was onderweg van Duitsland naar Engeland en verging in de nacht van 31 januari 1953, tijdens de Watersnoodramp. Zeven bemanningsleden, waaronder Andries, raakten vermist. Het is alles wat Arij destijds te horen kreeg: zijn vader was verdronken, meegenomen door de zee. "Herinneringen heb ik niet aan hem. Niet alleen omdat ik pas twee jaar oud was, maar ook omdat ik hem nooit zag. Hij was als zeeman veel van huis."

ACHTERGEBLEVEN MET DRIE KINDEREN

Arij's moeder was pas 23 jaar toen ze achterbleef met drie jonge kinderen. Doordat er geen inkomsten meer waren, trok zij met haar kroost in bij haar moeder. "We hadden het niet breed. Voor mijn

moeder een zware tijd. Ze heeft nooit veel over mijn vader gepraat. Dat kwam ook doordat ze hem in die vier jaar huwelijk zelf niet eens zo goed kende. Hij was lange periodes achtereen op zee. Ze zijn eigenlijk altijd blijven hangen in de verliefdheidsfase", vertelt Arij. Zelf liet hij het verleden ook rusten. "Ik wist niet beter en miste mijn vader ook niet." Het varen zal hem ongetwijfeld in het bloed hebben gezeten, want Arij besloot als machinist op een vrachtschip van de Holland Amerika Lijn te gaan werken. "Verschrikkelijk vond mijn moeder dat, al liet ze het niet merken. Onbewust ben ik meermaals langs de plek gevaren waar mijn vader verdronk. Na anderhalf jaar koos ik niet voor een leven op zee, maar ben ik tuinder geworden."

EEN DNA-MATCH

Twee jaar geleden veranderde er iets bij Arij. Dat kwam vooral doordat zijn dochter Marielle (39) steeds nieuwsgieriger raakte naar haar opa en op onderzoek uitging. Samen met haar zus bezocht zij het Wrakkenmuseum op Terschelling, in de hoop iets over Andries Penning te vinden. "We wisten al dat het wrak in 1994 op Terschelling geïdentificeerd was als de 'Westland' en hoorden dat na de scheepsramp lichamen zijn aangespoeld bij de Boschplaat op Terschelling. Die liggen sindsdien in een anoniem graf op de begraafplaats aan de Longway op Terschelling. Mijn vader heeft toen DNA laten afnemen en na enkele maanden kregen we te horen dat het een match was."

INEENS TWEE GENERATIES ERBIJ

Voor Arij een ommekeer in zijn leven. Op 31 januari 2020 kon hij eindelijk het graf van zijn vader bezoeken. Het anonieme graf op Terschelling kreeg een steen met de naam 'Andries Penning'. "Ik was er heel emotioneel onder", vertelt Arij. "Er is sindsdien zo veel op me af gekomen. Ik beschouw het als een verrijking van mijn leven. Er zijn plotseling twee generaties bijgekomen, want ik ben ook veel meer te weten gekomen over mijn opa. Doordat mijn moeder geen contact had met haar schoonfamilie, wist ik niets over hem. Ik heb ontdekt dat hij ook zeeman was en gevaren heeft bij sleepdienst Smit & Co." Arij wijst op een schilderij aan de muur:

'Het enige wat we van mijn vader wisten was: hij is meegenomen door de zee'

"Dat is de 'Hudson', een sleepboot waarop mijn opa voer." Mensen sturen hem allerlei informatie over zijn familie. "Ik kreeg bijvoorbeeld een oud reisverslag van een bemanningslid. Hij had met mijn opa gevaren en schreef over hem. 'Hij is net alsof het over jou gaat', zei mijn vrouw. Hij was bijvoorbeeld ook slordig met zijn kleren", lacht Arij.

'NU KAN IK NAAR HEM TOE'

Marielle is blij met wat ze teweeg heeft gebracht: "Mijn vader heeft teruggekregen wat hij kwijt is geweest. Hij heeft nooit goed kunnen rouwen, wist niet wie hij moest missen. De afgelopen tijd heeft hij dat alsnog gedaan en dat is goed. Zelf vind ik het ook fijn dat er nu een plek is om mijn opa te bezoeken. Voorheen stond ik vaak op het strand bij Paal 8, als we op Terschelling waren. Dan keek ik uit over zee, naar de plek waar het wrak zou moeten liggen en stelde me daar ergens mijn opa voor. Nu kan ik naar hem toe."

KAPITEIN EN STUURMAN HERENIGD

Bovendien heeft Marielles onderzoek tot nieuwe ontwikkelingen geleid. Toen zij dit jaar op 17 augustus het graf van haar opa bezocht, werd bekend dat Johannes Garstenveld, de stuurman van de 'Westland', dankzij een DNA-match was geïdentificeerd. "Garstenveld lag al die jaren in het naamloze graf naast dat van mijn opa. Natuurlijk heb ik ook bij hem een bloemetje neergelegd." Arij is ervan onder de indruk. "Die twee stonden samen in de stuurhut en hebben daarna 67 jaar naast elkaar gelegen. Dat vind ik prachtig." ■

Een steen met een naam tussen de anonieme graven op Terschelling.

Kustvaarder Westland verging tijdens de grote storm van 1953 met man en muis voor de kust van Terschelling.